

DIVADELNÍ TŘEBÍČ

6

ZPRAVODAJ VII. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY
AMATÉRSKÉHO DIVADLA

KVĚTEN 1998

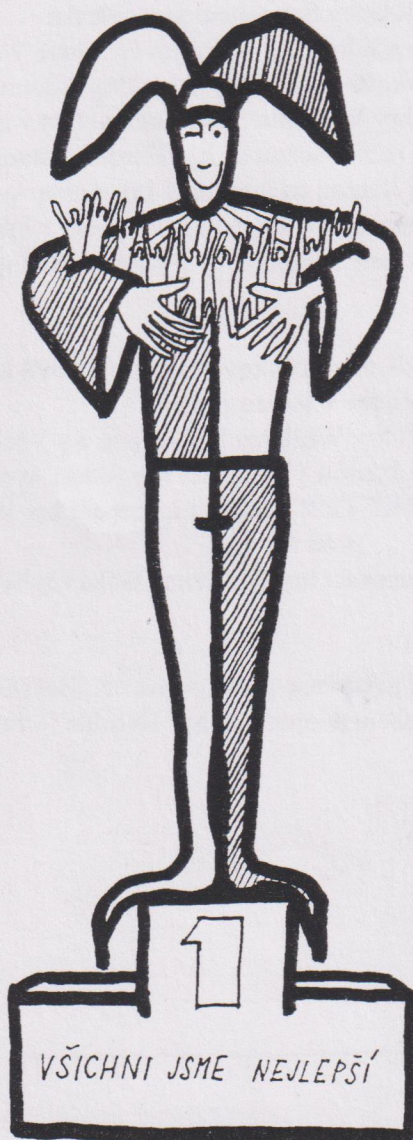
JAKÁ BYLA DIVADELNÍ TŘEBÍČ 1998?

Nemám rád slovo zajímavý. Jakmile se mluví o nějakém divadelním představení. Řekne-li totiž někdo, že to a to představení bylo zajímavé, pak mám vždycky velmi neblahý pocit, že je to buď jakýsi pokus vyhnout se přímému stanovisku nebo nedostatek vlastního názoru. Přesto však kdybych měl odpovědět na otázku, která je obsažena v titulu tohoto článku, pak bych toho slova použil. Tedy řekl bych, že Divadelní Třebíč 1998 byla zajímavá.

Abych však nezůstal jenom u tohoto slova, nezbyvá než říci, proč si myslím, že byla zajímavá. Zdá se mi, že v tomto slově je totiž obsaženo určité hodnocení, které zahrnuje především horní hranici kvality všech inscenací, které jsme letos v Třebíči viděli. Na jevišti se ocitlo rozhodně několik inscenací, které mají jistý spád, jisté ambice a míří velmi vysoko. Zároveň ovšem tyto inscenace nedošly k takové kvalitě, která by byla naprosto dokonalá, přesná a ještě k tomu vysoce inspirativní, kreativní - tzn. že i otevírá jakési nové obzory pro současné amatérské divadlo. Zkrátka a dobře řečeno: zdá se, že Třebíč 1998 potvrdila, že současné amatérské divadlo už jenom ve velmi výjimečných případech může dosahovat oněch smělých a vzrušujících výbojů, které dosahovalo v letech osmdesátých, kdy řadou svých výsledků ovlivňovalo vývoj celého českého divadla. Na druhé straně to slovo zajímavý ovšem znamená i cosi, co bych nazval různorodostí.

Setkali jsme se totiž na Třebíči 1998 s řadou nejrozumnějších postupů, přístupů a způsobů inscenování. Viděli jsme inscenace, které se držely tradičních osvědčených postupů, ale viděli jsme i inscenace, které usilovně směřovaly k tvorbě zcela nové struktury a spojovaly proto velmi originálně různorodé až protikladné prvky. A neméně tak jsme viděli inscenace, které se pohybovaly a vlastně na úrovni, která byla občas poznamenána až začátečnickými nedostatky vedle toho existovaly inscenace, které v některých svých složkách nepochybně prokazovaly až profesionální úroveň.

Kdybychom vzali jednu jedinou složku divadelního jazyka, scénografii, pak by se přesně tato různorodost jak v kvalitě, tak i v použití různých

principů a způsobů potvrdila. Prakticky každé představení sáhlo a volilo zcela jiný způsob scénografického řešení, ať už toto řešení potom dosáhlo jakékoliv hodnoty. Tato různorodost a pestrost může svědčit nepochybně také o určité poučenosti českého amatérského divadla. Podle mého soudu svědčí o tom, že v současné chvíli je divadlo nadále ve velmi prudkém pohybu, jež vyplývá z toho, že si hledá své místo uvnitř nejrozumnějších aktivit všeho druhu. A samozřejmě protože jde o divadlo, tak jde především o schopnost vstoupit do komunikačních systémů a v nich získat jistý prostor a na místě druhém jde potom o určité kvality estetické. Připočteme-li pak k tomu fakt, že jde o divadlo amatérské, pak nepochybně nemůžeme pominout všechny aspekty, které činí amatérismus jedním z druhů činností, které tak nebo onak se stýkají se všemi činnostmi, jež ve svém definitivním úhrnu tvoří podobu toho dění, které nazýváme oblíbeným slovem občanská společnost.

A v tomto kontextu pak slovo zajímavý může asi poměrně přesně postihovat obraz celého toho dění, kterým se vyznačovala Třebíč 1998. Jenom dva malé příklady, které snad podpoří oprávněnost tohoto mého tvrzení. Objevily se tu dvě inscenace, které položily otázky současných možností textů určitého druhu, které obav minulosti znamenaly v českém divadle velice mnoho. Jedním z těchto textů byla tzv. modelová nebo také problémová hra, která v 60. letech byla těsně spojena s celým politickým životem a reagovala proto na aktuální politické otázky tehdejší společnosti. Druhým typem hry je potom absurdní drama, jež rovněž v této době kladlo otázky možností aktivity člověka a zjišťovalo jeho bezmoc uvnitř společenských mechanismů. V obou případech se toto zaměření těchto typů dramát jak na jevišti, tak v diskusi stalo podnětem k úvahám jak s takovými texty zacházet a jak je znovu začleňovat do repertoáru současného divadla. V tom zřejmě existovala zajímavost nejenom těchto podnětů, ale řady dalších inscenací, které byly součástí Divadelní Třebíče 1998.

A tak to slovo zajímavost či zajímavý asi vskutku nejlépe vyjadřuje nejzákladnější a také nejcenější impulsy, jež Divadelní Třebíč 1998 ve svém VII. ročníku přinesla.

Jan Císar

VÝSLEDKOVÁ LISTINA VII. DIVADELNÍ TŘEBÍČE

Na návrh odborné poroty byla udělena tato čestná uznání:

Danielu Jägrovi za roli Felixe ve hře bratří Čapků Ze života hmyzu
Jitce Vanclové za roli Datimové ve hře Jiřího Voskovce a Jana Wericha Hlava proti Mihuli
Josefu Brodskému za roli Záda ve hře Jiřího Voskovce a Jana Wericha Hlava proti Mihuli
Stanislavu Chaloupkovi za roli Noha ve hře Jiřího Voskovce a Jana Wericha Hlava proti Mihuli
Vladimíru Vodseďálkovi za roli Williama Faeterstona ve hře Alana Ayckbourn Kdes to byl(a) v noci
Přemyslu Burešovi za roli Demetria a Švehlíka ve hře Williama Shakespeara a Václava Klapky Sen v noci svatojánské
Jarmilu Škvrnovi za roli Goldberga ve hře Harolda Pintera Narozeniny
Jiřímu Mackovi, Davidu E. Cíglerovi, Tomáši Bařinovi za scénář hry Čerstvé ústřice
Jarmile Novákové za kostýmy ke hře bratří Čapků Ze života hmyzu
Michalu Karasovi za scénografii hry Oldřicha Daňka Čtyřicet zlosynů a jedno neviňátko
Anně Ratajské za režii hry Oldřicha Daňka Čtyřicet zlosynů a jedno neviňátko

Na návrh odborné poroty byly uděleny tyto ceny

Janě Vodseďákové za roli Mary Featerstonové ve hře Alana Ayckbourn Kdes to byl(a) v noci
Zdeňku Daňkovi za roli Zupáka ve hře Oldřicha Daňka Čtyřice zlosynů a jedno neviňátko
Karlů Bělohubeému za roli Puka ve hře Williama Shakespeara a Václava Klapky Sen v noci svatojánské
Petru Moravcovi za roli Petra ve hře Harolda Pintera Narozeniny
Renatě Grolmusové a kolektivu Divadelního klubu Jirásek Česká Lípa za scénografii ke hře Williama Shakespeara a Václava Klapky Sen v noci svatojánské
Zdeňku Lindnerovi za režii a scénografii hry Jiřího Voskovce a Jana Wericha Hlava proti Mihuli
Marii Trunečkové a Pavlíně Morávkové za režii hry Alana Ayckbourn Kdes to byl(a) v noci
Václavu Klapkovi za režii hry Williama Shakespeara Sen v noci svatojánské
Miroslavu Pokornému za režii a scénu ke hře Harolda Pintera Narozeniny
Divadelnímu spolku Krakonoš Vysoké nad Jizerou za inscenaci hry Alana Ayckbourn Kdes to byl(a) v noci
Divadelnímu klubu Jirásek Česká Lípa za inscenaci hry Williama Shakespeara a Václava Klapky Sen v noci svatojánské
Divadlu AHA! Lysá nad Labem za inscenaci hry Harolda Pintera Narozeniny

Odborná porota doporučuje programové radě 68. Jiráskova Hronova 1998 k výběru čtyři soubory a jejich inscenace v tomto pořadí:

1. Divadelní klub Jirásek Česká Lípa s inscenací hry Williama Shakespeara a Václava Klapky Sen v noci svatojánské
2. Divadelní spolek Krakonoš Vysoké nad Jizerou s inscenací hry Alana Ayckbourn Kdes to byl(a) v noci
3. Divadelní spolek Divadla Ivana Olbrachtova při KC Golf Semily s inscenací hry Jiřího Voskovce a Jana Wericha Hlava proti Mihuli
4. Divadelní studio D3 Karlovy Vary s inscenací hry Oldřicha Daňka Čtyřicet zlosynů a jedno neviňátko

Odborná porota nominuje k přímému postupu na 68. Jiráskův Hronov 1998:

Divadlo AHA! Lysá nad Labem s inscenací hry Harolda Pintera Narozeniny

Blahopřejeme- redakce